

JONG PERSPECTIEF Project doet wonderen

Meer mogelijkheden

voor kids in lastige situaties

met 'n maatje

LAURA PEELS
ZOETERMEER

Het maatjesproject van Stichting Jong Perspectief vierde zaterdag zijn tweede verjaardag. Behalve een feestelijk moment is de verjaardag ook een goede gelegenheid om de balans op te maken. Met tien kinderen op de wachtlijst kan worden gezegd dat het project een succes is. Tegelijkertijd is er ook nog veel werk aan de winkel. Er zijn dringend vrijwilligers nodig en de financiering stopt in september volgend jaar.

Het maatjesproject koppelt volwassen vrijwilligers één op één aan kinderen en jongeren (van 6 tot 24 jaar) die in hun dagelijkse bestaan een steuntje in de rug kunnen gebruiken.

Samen trekken ze een jaar lang een paar uur per week met elkaar op. De vrijwilligers begeleiden de kinderen op basis van hun eigen levenservaring. Zij worden op hun beurt begeleid door projectleiders Ymi Dekker en Diana Huurman. Beiden zijn professionele hulpverleners. Tijdens het verjaardagsfeest werd er natuurlijk taart gegeten en waren er activiteiten zoals roeien, midgetgolf, waterfietsen en een bowlingcompetitie. „Maar zo'n dag waarop iedereen bij elkaar komt is niet alleen maar voor de gezelligheid. Het is voor de betrokkenen bij het project ook een belangrijke dag om ervaringen uit te wisselen,” aldus Ymi Dekker. „Na twee jaar draait het project op volle toeren, we voorzien echt in een behoefte. Veel hulpvragen die we krijgen gaan over kinderen die een ouder hebben verloren of van wie de ouders gescheiden zijn. We zien ook veel kinderen die met een gehandicapt broertje of zusje leven. Zij worden soms ondergesneeuwd, omdat alle aandacht naar het broertje of zusje gaat.”

Jong Perspectief kampt continu

Tachtig procent van de vrijwilligers houdt het na een jaar weer voor gezien.

met een tekort aan vrijwilligers. Er is een grote behoefte aan wat jongere mannen die jongens van een jaar of twaalf kunnen begeleiden. „De meeste vrijwilligers zijn wat ouder en voor hen is het toch moeilijker om met een maatje een balletje te trappen,” denkt de projectleider.

Tachtig procent van de vrijwilligers houdt het na een jaar voor gezien. Volgens Ymi Dekker is dat wel begrijpelijk. „Het begeleiden van een kind geeft heel veel voldoening, maar het is daarnaast heel intensief. Het afgelopen jaar is het een paar keer voorgekomen dat vrijwilligers ontdekten dat er bij hun maatje thuis sprake was van kindermishandeling. Dat is natuurlijk heel heftig. „Op dit moment heeft Jong Perspectief zo'n 25 matches. Het afgelopen jaar strandde het plan om uit te breiden naar de randgemeenten van Zoetermeer. Het is erg moeilijk om de financiering rond te krijgen en aan genoeg vrijwilligers te komen. „Komend jaar gaan we in Pijnacker een voet aan de grond proberen te krijgen,” aldus Dekker. Jong Perspectief zoekt nieuwe mogelijkheden om het project te financieren. Op 1 september 2008 stopt de financiering van de huidige sponsors. „We hopen vooral dat Zoetermeer vanaf volgend jaar een grotere bijdrage wil leveren.”

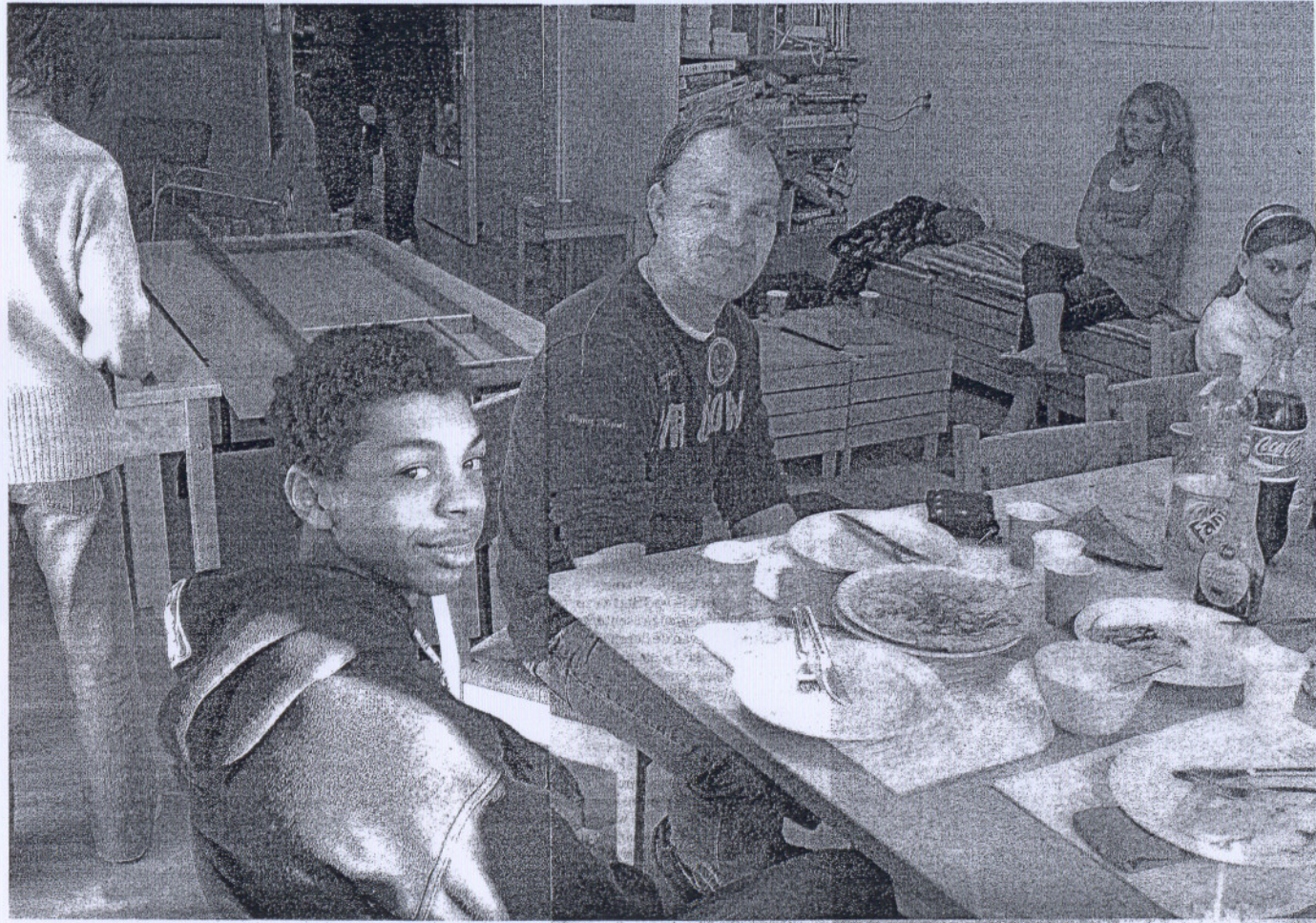
Op dit moment financiert de gemeente maar een heel klein deel van het project. In andere steden is het wel gebruikelijk dat de gemeente een substantieel deel van soortgelijke projecten financiert.

Het is dan ook niet meer dan logisch dat Jong Perspectief wethouder Frans Muijzers (PvdA, jongeren) zaterdag had uitgenodigd om de taart aan te snijden. „Zo kon hij zelf zien hoe belangrijk dit project is voor deze kinderen en jongeren.”

„Het zou een enorme misser zijn als de gemeente volgend jaar geen sponsor meer wil zijn,” benadrukt Dekker. „Nieuwe vrijwilligers zijn meer dan welkom. Op maandagavond 17 september houden we een informatieavond voor potentiële nieuwe vrijwilligers. Op deze avond wordt vrijblijvend meer informatie over het project gegeven.”

■ **Aanmelding** per telefoon of e-mail is gewenst: 079 750 22 33 en y.dekker@jongperspectief.nl

Vrijwilliger Anne Jan trekt al een halfjaar met maatje Raymon op.
FOTO JONG PERSPECTIEF

De vrijwilliger

'Ik heb mijn ICT-job verruild voor een opleiding sociaal pedagogisch werk'

De 33-jarige Anne Jan Zijlstra is als vrijwilliger in het maatjesproject verzeild geraakt, omdat hij meer feeling met de jeugdhulpverlening wilde krijgen.

„Ik wilde kijken of het werk in de jeugdhulpverlening iets voor mij zou zijn. Sinds februari begeleid ik de 16-jarige Raymon. Hij komt uit

een gezin met gescheiden ouders, er was een stiefvader, maar die is ook uit beeld verdwenen. Mijn maatje heeft een agressieprobleem waarvoor hij, naast mijn begeleiding, professionele hulp krijgt. Ik probeer eens in de week met Raymon af te spreken. Meestal laat hij aan mij over wat we gaan doen, soms

heeft hij zelf een idee. Als ik hem vraag hoe het gaat, is hij meestal heel open over zijn situatie. Raymon heeft die typische 'wat de boer niet kent, dat vreet hij niet'-houding. Daarin proberen we verandering te brengen door toch steeds nieuwe dingen te doen. We zijn een paar weken geleden naar

het Dolhuis in Hilversum geweest, een museum over psychiatrie. Het leek hem in eerste instantie niks, maar uiteindelijk vond hij het heel interessant.”

„We doen soms mee met de activiteiten die Stichting Jong Perspectief organiseert, binnenkort gaan we een duikcursus doen.

Zijn moeder vertelde me laatst dat ze merkt dat het beter met haar zoon gaat. Dat is natuurlijk een heel mooi compliment. De jeugdhulpverlening bevalt me zo goed dat ik mijn ICT-carrière aan de wilgen heb gehangen. Ik ben deze week begonnen met de opleiding swh (sociaal pedagogisch werk).”